

صنان

صُنَان، بوی بد بدن می باشد.
[۱] لسان العرب، ج۱۳، ص ۲۵۰، واژه «صنن».

فهرست مندرجات

- ۱ - کاربرد فقهی
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

کاربرد فقهی

از آن به مناسبت در باب تجارت نام برده‌اند.
بوی بد بدن در برده ، اعم از غلام و کنیز در صورتی که شدید و غیر متعارف باشد، از عیوب به شمار می‌رود و با نا آگاهی خریدار از آن، حق خیار برای وی ثابت است.

[۲] تذکرة الفقهاء، ج ۱۱، ص ۱۹۳ ۱۹۴.
برخی، صورت غیر قابل درمان بودن آن را عیب دانسته‌اند.
[۳] قواعد الاحکام، ج ۲، ص ۷۲.

پانویس

- ↑ لسان العرب، ج ۱۳، ص ۲۵۰، واژه «صنن».
- ↑ تذکرة الفقهاء، ج ۱۱، ص ۱۹۳ ۱۹۴.
- ↑ قواعد الاحکام، ج ۲، ص ۷۲.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم‌السلام، زیر نظر آیت‌الله محمود هاشمی‌شاهرودی، ج ۵، ص ۱۰۶، برگرفته از مقاله «صنان».